

Til § 11.

Med Hensyn til de i denne Paragraf hjemlede Fritagelser for at betale Skat i Henhold til §§ 9 og 10 skal man, for saa vidt angaar Nationalbanken, henvise til Bankens Oktroi af 4de Juli 1818 § 43, saaledes som denne Bestemmelse er bleven fortolket ved Højesterets Dom af 21de Maj 1869 (S. R. Tid. for 1869—70 S. 182.) Man har endvidere foreslaaet Fritagelse for saadanne belgørende Stiftelser og Foreninger, der alene virke til almindelig Gavn; belgørende Institutioner, der opfyldte denne Betingelse, ville formentlig altid, direkte eller indirekte, virke til Fordel for de paagældende Kommuner, og der vil saaledes ikke være Grund til at paalægge Institutionerne en Afgift, som de i Reglen ikke kunne udrede uden Forringelse af deres Virksomhed.

Til § 12.

Den i Henhold til §§ 9 og 10 fæste Skatteansættelse vil ikke hensigtsmæssig kunne bekræftiges ved Fremlæggelse af Vigningsliste eller desl., hvorimod man har foreskrevet, at Vigningsmyndighederne skulle meddele de skattepligtige Underretning om Anjættelsen; man har ikke anset det nødvendigt at give Forskrift om Underretnings-Maaden; denne kan overlades til Vigningsmyndighederne, i hvis Interesse det er at sikre sig Bevis for, at Underretningen er modtaget.

Til § 13.

Gennemførelsen af mellemkommunale Bestatningsregler vil faa særlig Betydning i Forholdet mellem Kjøbenhavn paa den ene Side og de tilgrændsende Kommuner paa den anden Side; og efter de foreliggende Forhold er det ikke usandsynligt, at de nye Regler ville forringe Skatteindtægten for Frederiksberg Kommune. Frygten herfor har da ogsaa fremkaldt et Andragende fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse til Indenrigsministeriet, hvori der anholdes om, at der i en eventuel Lov desangaaende maa blive optaget en Bestemmelse om, at de mellemkommunale Bestatningsregler overhovedet ikke skulle finde Anvendelse i Forholdet mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg. Om fuldt ud at imødekomme dette Ønske, kan der selvfølgelig ikke være Spørgsmaal, men derimod skønnes det at være tilstrækkeligt, naar Indenrigsministeren — saaledes som foreslaaet — bemyndiges til at fastsætte, at de i §§ 6—8 indeholdte Bestemmelser, for saa vidt angaar Forholdet mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg Kommuner, først skulle træde i Kraft til et senere Tidspunkt. Der vindes paa denne Maade Tid til at kunne naa til et Skøn over, hvor stort Tabet i Skatteindtægt vil kunne blive for Kommunen, hvorefter det da vil kunne tages under Overvejelse, om der er Grund til i den Anledning at træffe særlige Foranstaltninger.